यत्ते नक्षंचं सग्रीर्धमित्ति। प्रियः राजन् प्रियत्मं प्रियाणां। तसी ते सोम इविषा विधेम। श्रन्थि दि-पदे शं चतुष्पदे। श्राईया रुद्रः प्रथमा नश्ति। श्रेष्ठा देवानां पतिरिध्यानां। नक्षंचमस्य इविषा विधेम। मा नः पुजाः रीरिष्कोति वीरान्। हेतीरुद्रस्य परिणा वण्तु। श्राई। श्राईचं जुषताः इविनः॥ ३॥

पुमुच्चमानी दुरितानि विश्वा। अपाद्यश्र सनुद-तामराति। पुनर्ना देव्यदिति स्पृणोतु। पुनर्वसूनः पु-नरेतां यज्ञं। पुनर्ना देवाश्रभियन्तु सर्व्वः। पुनः पुन-वा हविषा यजामः। एवानदेव्यदितिरन्वा। विश्वस्य भूजी जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू हविषा वर्डयन्ती। पियं देवानामप्येतु पार्थः॥ ४॥

वहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यन्धे नमि सम्बभूव। श्रेष्ठा देवानां प्रतनासु जिष्णुः। दिशो नु सर्वा
श्रमयनोश्रस्तु। तिष्यः पुरस्ताद्त मध्यता नः। वहस्पतिर्नः परिपातु पश्चात्। बाधेतां देधाश्रमयं क्रणुतां।
सुवीर्थ्यस्य पत्रयः स्याम। द्रदः सर्पेभ्या हिवरस्तु जुषं।
श्राश्रेषा येषामन्यन्ति चेतः॥ ५॥

ये अन्तरि सं पृथिवों क्षियन्ति। ते नः सर्पासो इव-